

Dosarul nr. 2rac-291/18

Prima instanță, Jud. Chișinău, sediul Ciocana: V. Burduh
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: VI. Clima, E. Palanciuc, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” Societate cu Răspundere Limitată, Țurcanu Alexei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Casa de Odihnă „Nistru” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de lichidare, împotriva Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova și Caselor de Odihnă și Recuperare „Perlele Nistrului” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la revendicarea bunurilor și încasarea sumelor,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de către Casa de Odihnă „Nistru” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de lichidare, a fost respins și menținută hotărârea din 11 octombrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 noiembrie 2013, Casa de Odihnă „Nistru” SRL a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova și Caselor de Odihnă și Recuperare „Perlele Nistrului” SRL cu privire la revendicarea bunurilor și încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza dispoziției Prezidiului Consiliului Central pentru turism și excursii din 1969 a fost creată baza turistică „Nistru” în subordinea consiliului republican moldovenesc pentru turism și excursii. Ulterior, aceasta a fost reorganizată de nenumărate ori, iar la data de 21 noiembrie 1997, în rezultatul tuturor reorganizărilor, a fost fondată Casa de Odihnă „Nistru” SRL.

Reclamanta a menționat că, din momentul fondării, Casa de Odihnă „Nistru” SRL a fost amplasată pe teritoriul bazei turistice, care a fost dată în exploatare la data de 18 septembrie 1969, iar pentru desfășurarea activității sale, casa de odihnă a achiziționat un număr mare de inventar și echipament.

A indicat că, în prin hotărârea din 10 februarie 2009 a Judecătorei Economice de Circumscripție și în baza procesului-verbal al executorului judecătoresc din 06 aprilie 2011, reclamanta a fost evacuată din încăperile ocupate și de pe teritoriul bazei turistice de odihnă. La momentul evacuării pe teritoriu și în încăperi se aflau bunuri, inventar și echipament care aparțineau Casei de Odihnă „Nistru” SRL, în sumă ce depășește 4 000 000 lei, nefiind efectuată inventarierea.

Reclamanta a mai relatat că, executorul judecătoresc a menționat că va petrece inventarierea bunurilor împreună cu reprezentanții Confederației Naționale a Sindicatelor din Moldova și în rezultat acestea vor fi transmise proprietarului - Casa de Odihnă „Nistru SRL

Necătând la nenumărate adresări către Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova, până în prezent nu s-a petrecut nici o inventariere și bunurile care aparțin Casei de Odihnă „Nistru SRL nu au fost restituite.

La 18 mai 2011, Casa de Odihnă „Nistru” SRL a primit o scrisoare cu solicitarea de a se deplasa la data de 23 mai 2011 pentru a participa la activitatea comisiei pentru inventariere. Președintele casei de odihnă s-a prezentat, însă nu a fost efectuată nici o inventariere.

Reclamanta a susținut că, după cum a aflat ulterior, tot echipamentul și inventarul, proprietarul căruia este Casa de Odihnă „Nistru” SRL, în baza contractului nr. 04 din 03 mai 2011 a fost transmis în arendă de către Confederația Sindicatelor firmei nou create, Casa de Odihnă și Recuperare „Perlele Nistrului”, care le deține până în prezent.

A solicitat reclamanta restituirea bunurilor ce-i aparțin, amplasate pe teritoriul fostei baze turistice „Nistru”, iar în caz de imposibilitate de restituire a bunurilor, compensarea cheltuielilor ce acoperă costul bunurilor în valoare de 4 307 058,84 lei, reparațiilor (investiții în arendă) în mărime de 1 770 142 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de către Casa de Odihnă „Nistru” SRL a fost respins și menținută hotărârea din 11 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au conchis că, Casa de Odihnă „Nistru” SRL nu a prezentat un suport probatoriu convingător și pertinent ce ar demonstra faptul că a deținut dreptul de proprietate asupra bunurilor pretinse, că acestea au ieșit ilicit din posesia sa și că alte persoane, inclusiv intimații posedă aceste bunuri. În același timp, instanțele reținând netemeinicia acțiunii în revendicare, în mod subsecvent au respins ca fiind neîntemeiate și pretențiile Casei de Odihnă „Nistru SRL referitoare la încasarea contravalorii bunurilor imobile în litigiu și a costurilor reparației acestora.

La 08 iunie 2018, lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 octombrie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și remiterea cauzei la rejudecare în

instanța de insolvență, care deține competența exclusivă să judece prezentul litigiu.

În motivarea recursului, lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei, a invocat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 a fost intentată procedura de insolvență a Casei de Odihnă „Nistru” SRL, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016 Casa de Odihnă „Nistru” SRL a fost trecută în procedură de faliment. Astfel, consideră recurentul că în cazul speței urmează să fie aplicate prevederile Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, și anume art. 5 alin. (2), conform cărora instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procedurii de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitorare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2018 (f.d. 220, Vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la data de 08 iunie 2018, este în termen.

La 20 iunie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă doar la încălcarea de către instanțele ierarhic inferioare a competenței jurisdicționale, temei prevăzut de art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, care sunt declarative, invocate exclusiv pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă.

În acest sens, se rețin prevederile art. 79 alin. (1) din Legea insolvenței - cauzele cu privire la bunuri din masa debitoare în care debitorul este reclamant și care sunt pendinte la data intentării procedurii de insolvență pot fi preluate de către administrator/lichidator în starea în care se găsesc. Dacă administratorul/lichidatorul nu preia cauza, ea poate fi continuată de oricare dintre părți. Astfel, având în vedere faptul că prezenta cauza era pendinte la data intentării procedurii de insolvență în privința Casei de Odihnă „Nistru” SRL (12 mai 2016), aceasta corect a fost examinată în instanța de drept comun, fiind respectată competența. Or, prevederile art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței urmează a fi aplicate în coroborare cu art. 79 din aceeași lege.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Cod de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” SRL, Țurcanu Alexei ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,
d i s p u n e:

Recursul declarat de către lichidatorul Casei de Odihnă „Nistru” Societate cu Răspundere Limitată, Țurcanu Alexei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton